

dertil. Da det ærede Medlems Ven fra Ringsted (Bahl) kom med Forslag om, at nu skulde Lilstudet være 440,000 Kr., saa stemte jeg stadig derimod; men det ærede Medlem undlod at stemme. Det er ham, der har ført os ind paa denne Ledelse. Saaledes læser det ærede Medlem Historie. Men jeg vil henvisse ærede Herrer til Rigsdagstidenden for 1870, og man vil deraf se, at jeg har stemt mod Bevillingen til Theatret paa ethvert Tidspunkt. Endelig skal jeg sige angaaende 1871 — jeg antager, at jeg vel ogsaa kan gjøre denne lille Bemærkning — at, naar ærede Herrer ville se efter i Rigsdagstidenden, saa ville de finde, at der under det ærede Medlems Vejledning ved anden Behandling blev negtet den første Bevilling til Theatret, fordi det ikke var Tegninger og Overslag; men det ærede Medlem gik ind paa Bevillingen ved 3die Behandling, og jeg tror nok, at det ærede Medlem fra Frederiksberg (Hall) egentlig ikke havde saa ganske uret, naar han mindede det nævnte ærede Medlem om, at det var, efterat han selv havde haft Leilighed til at gennemgaa disse Forslag, at Bevillingen blev vedtagen. Derefter gik vi ind paa Overstridelserne, fordi det Hele var Hastværksarbejde paa et Par Dage. Jeg skal imidlertid ikke videre forfølge denne Sag; jeg har stærkt Tvivl om — og jeg tror at have den med Rette — at man, naar Historien i sin Tid skal skrives, vil dømme, at det ærede Medlem ved sin nuværende Optræden, ligesaa lidt som ved sin Optræden i 1866, særlig har tjent Demokratiet. Men lad os holde os ganske simpelt til det, der foreligger, nemlig Embedsmændenes Lønningslillag, om de skulle have Tillæg over 2,400 Kr. eller ikke. Det ærede Medlem talte om, at det gjaldt om, at Embedsmændene kunde blive saaledes stillede, at de kunne give deres Børn en højere Dannelse. Ja, jeg under dem det gjerne; men jeg er vis paa, at der er mange ærede Medborgere, der ogsaa kunde ønske at give deres Børn en saadan Dannelse, men som maa give Afkald derpaa, fordi de saane de nødvendige Midler dertil. Det ærede Medlem vil ikke have Embedsmændene stillede anderledes end andre Medborgere; men jeg kan forfikkre det ærede Medlem om, at over $\frac{9}{10}$, ja, jeg tør sige $\frac{10}{20}$ af Danmarks Befolkning have ikke over 2,400 Kr. i aarlig Indtægt. Skulle vi ikke holde os ganske simpelt til det Spørgsmaal: Tillæg over 2,400 Kr. eller ikke, det er derom, det gjælder. At Embedsmændene skulde blive mindre velvillige overfor Befolkningen, enten de faae dette Tillæg eller ikke, tror jeg ikke

kan komme i Betragtning, i alt Fald vilde jeg ikke give Meget for den Beluillie, vi skulle kjøbe paa den Maade. Naar jeg altsaa ganske simpelt holder mig til Sagen selv, da staar det for mig saaledes — og jeg er vis paa, at det vil staa saaledes, or mange Andre — at man ifølge Sagens egen Natur, ikke af politiske Grunde, finder, at Konjunkturerne nu ere saaledes, at man ikke behøver at give Tillæg til en Løn af over 2,400 Kr. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem i Forbindelse med sine mange Meningsfæller her bag ved — der er sandelig, nok med ham idag — vil være istand til at gennemføre sit Forslag; men jeg tvivler om, at han just vil tjene Demokratiet baade derved og ved den Solosning, han overhovedet indtager. Det skal jeg imidlertid foreløbig lade staa hen indtil videre.

Solstein-Ledreborg: Jeg skal heller ikke følge det ærede Medlem i at komme ind paa Storpolitik, uden forsaavidt det er uundgaaeligt i Forbindelse med den Stordaad, han er i Begreb med. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde erkjendt, at min 5 pCts Medsættelse var ubillig, idet jeg havde tilbudt for at faae en Forstaelse istand med dem, der ikke vilde gaa saa vidt, at gaa lidt højere med Procenttallet. Derved skulde jeg have erkjendt, at mit Forslag var ubilligt. Jeg vil nu spørge det ærede Medlem: Naar han ikke kan faae det Bedste og derfor tager det Næstbedste, om han saa har erkjendt, at det Næstbedste er det Bedste? Nei, det erkjender man naturligvis ikke derfor; men, at det var bedre for mig at gaa 5 pCt. op, idet jeg rører ved alle Lønninger, end at gjøre et i den Grad — jeg tør nok under disse Forhold sige — abnormt Forslag som det, der idag opstilles af det ærede Medlem, vil ogsaa kunne forstaaes. Nu siger det ærede Medlem, at det er kun nogle faa Tusinde Kroner, det dreier sig om for Statskassen. Altsaa, det ærede Medlem mener virkelig, at, naar det halve Antal Lønninger miste deres Tillæg af 15 pCt., naar Maximalgrænsen sættes ned til det Halve, saa bliver der kun sparet nogle faa Tusinde Kroner. Men lad os nu se bort deraf, thi, hvad vedkommer det Sagen? Spørgsmaalet er jo ikke, hvorvidt vi skulle spare de og de Tusinde Kroner. Naar det var fra dette Standpunkt, vi skulde se Sagen, saa kunde det ærede Medlem sige, at, naar vi foreslaa, at der paa Finansloven skal ydes Lilstud eller Laan til mangfoldige Forretninger, som ikke ere Statsforret-